

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/11/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6315010159
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6315010159.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a Mgr. Rudolfa Ďurtu, v trestnej veci obžalovanej H. K., stíhanej pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm.b/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí dňa 25.02.2016, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Brezno, sp.zn. 3T/70/2015 zo dňa 14. 12. 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm.b/, c/ Tr.por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Brezno, sp.zn. 3T/70/2015 zo 14.12.2015.

Podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec v r a c i a Okresnému súdu Brezno, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Brezno, sp.zn. 3T/70/2015 zo dňa 14.12.2015 bola obžalovaná H. K. oslobodená spod obžaloby Okresnej prokuratúry Brezno, sp.zn. 1 Pv 108/15/6603-10 zo dňa 20.05.2015 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm.b/ Tr.zák. , ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že

v období od mesiaca február 2009 do mesiaca jún 2011 vrátane, od mesiaca august 2012 do decembra 2012 vrátane, od mesiaca október 2013 do mesiaca apríl 2014 vrátane a od mesiaca december 2014 do januára 2015 vrátane si neplnila svoju povinnosť prispievať na výživu dcéry R. K., nar. XX. XX. XXXX, trvalé bytom S. L., prechodne bytom L., O. XX, ktorá jej vyplývala z ustanovení zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorá jej bola určená rozsudkom Okresného súdu Brezno, č.k. 5C/21/2010-40 zo dňa 02. 06. 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07. 08. 2010, na základe ktorých bola zaviazaná prispievať na výživu R. K. sumou vo výške 30% zo sumy životného minima na maloleté nezaopatrené dieťa určenej podľa osobitného zákona, ktorá predstavovala do 30. 06. 2009 sumu vo výške 24,50 € mesačne, od 01. 07. 2009 sumu vo výške 25,36 € mesačne, od 01. 07. 2010 sumu vo výške 25,38 € mesačne, od 01. 07. 2011 sumu vo výške 26,00 € mesačne, od 01. 07. 2012 sumu vo výške 26,65 € mesačne a od 01. 07. 2013 sumu vo výške 27,13 € mesačne, ktoré mala zasielať mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca R. K. E. K., trvale bytom S. L., prechodne bytom L., O. XX, v dôsledku čoho zavinene nezaplatila za uvedené obdobie E. K. na výživnom na R. K. sumu vo výške 1.058,80 € vyčíslenú do mesiaca január 2015 vrátane,

pretože nebolo preukázané, že skutok spáchala obžalovaná.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie okresný prokurátor, ktoré aj dodatočne písomne odôvodnil. Z dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že prokurátor je toho názoru, že bolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie viedlo, že tento skutok napĺňa znaky vyššie uvedeného prečinu a že bolo preukázané, že tohto sa dopustila obž. H. K.. V tejto súvislosti poukázal na to, že v predmetom obžaloby neboli obdobia, kedy bola H. K. v hmotnej núdzi a súčasne si preukázateľne hľadala zamestnanie, rovnako ako obdobia, kedy čiastočne pracovala alebo pracovala a nemala dostatočný príjem alebo nemala príjem, ktorý by jej bol vyplatený v tom ktorom kalendárnom mesiaci.

Podľa prokurátora samotná skutočnosť, že otec maloletej E. K. umožňoval svojej dcére styk so starou matkou maloletej a súčasne s matkou, osobou povinnou platiť výživné, nemôže byť v tomto konkrétnom konaní, ani v tomto konaní vykladaná tak, že za obdobia, kedy jej dieťa je na návšteve u starej matky, nie je povinná jej matka platiť nielen čiastočne, ale vôbec oprávnenému E. K. výživné na R. K.. V tejto súvislosti prokurátor poukázal na starostlivosť otca maloletej, ktorý jej musel bývanie, ošatenie, stravu a aj ďalšie potreby, počas pracovných dní sa o maloletú riadne starať, pričom matka maloletej mala na jej výživu prispievať takmer zanedbateľnou čiastkou vo výške 30 % zo sumy životného minima na maloleté nezaopatrené dieťa, ani túto čiastku otcovi dieťaťa neposielala a to, že otec dieťaťa nebránil R. K. navštevovať starú matku, nemôže spôsobovať jej beztrietnosť.

Osobitne prokurátor poukázal na tú skutočnosť, že podľa záverov obžaloby, nie je správne konštatovanie súdu, že obžalovaná si vyživovaciu povinnosť plnila, keď nie tým, že by priamo dávala finančné prostriedky poškodenému, ale tým, že víkendy, prázdniny a sviatky trávila R. K. u matky obžalovanej, ktorá v tom období zabezpečovala výživu mal. R.. V tejto skutočnosti E. K. na hlavnom pojednávaní dňa 14.12.2015 uviedol, že žiadna dohoda medzi ním a obžalovanou o tom, že výživné nebude platiť na dcéru z dôvodu, že táto navštevuje starú matku, nebola. Samotná R. K. vo výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 19.10.2015 uviedla, že počas víkendov sa o ňu starala stará mama, ale niekedy jej otec doniesol jedlo. Poškodený tiež na hlavnom pojednávaní vysvetlil, prečo podal trestné oznámenie až vo februári 2015, čo bolo z dôvodu, že požiadal o náhradné výživné, keďže sa ocitol vo finančnej tiesni. Ďalej prokurátor poukázal na skutočnosť, že poškodený strpel neplatenie výživného zo stany povinnej osoby niekoľko rokov, toto však samo o sebe nemôže byť skutočnosťou, aby boli jeho tvrdenia nevierohodné. V závere odvolania prokurátor poukázal tiež na žalobu, ktorú podala stará matka H. M. na E. K. pre úmyselné bezdôvodné obohatenie na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 2C/96/2015, predmetom ktorej je zrejme „zaplatenie finančnej ujmy“, ktorá jej vznikla počas pobytu vnučky R. K. u nej počas víkendov a prázdnin. V závere sa prokurátor vyjadril v tom, že zlé sociálne pomery H. K. by mohli byť zohľadnené v druhu trestu, ktorý by jej mohol byť uložený, napr. trest povinnej práce, pričom je toho názoru, že bolo preukázané, že skutok je trestným činom a že sa ho dopustila H. K.. Z uvedeného dôvodu navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol vyhovieť odvolaniu a zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaná sa na verejné zasadnutie nedostavila, pričom mala riadne vykázané doručenie predvolania, ktoré prevzala 08.02.2016. Z uvedeného dôvodu krajský súd vyhovel návrhu krajského prokurátora a vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovanej.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že prvostupňový súd síce vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej, poškodeného, svedkyne R. K. a svedkyne H. M., ako aj listinnými dôkazmi, z ktorých však nie je zrejme, ako súd ustálil skutkový stav vo veci, keďže v odôvodnení oslobodzujúceho rozsudku je uvedené rozhodné obdobie od 02.02.2009 až do septembra 2013, pričom v obžalobe bolo obžalovanej dávanej za vinu, že neplnila vyživovaciu povinnosť od septembra 2009 do júna 2011 vrátane od augusta 2012 do decembra 2012 vrátane. V tejto súvislosti okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania správne zdôraznil, že obžalovanej nebolo kladené za vinu, že neplnila vyživovaciu povinnosť v období, keď bola v hmotnej núdzi a súčasne si preukázateľne hľadala zamestnanie a rovnako, ako obdobia, keď čiastočne pracovala alebo pracovala a nemala dostatočný príjem alebo nemala príjem, ktorý by jej bol vyplatený v tom ktorom kalendárnom mesiaci. Navyše odvolací súd musí tak isto poukázať na to, že prvostupňový súd pri hodnotení dôkazov sa striktné nedržal zásad hodnotenia dôkazov, keďže dospel k nesprávnemu záveru o nevine obžalovanej pokiaľ súd konštatoval, že obžalovaná si vyživovaciu povinnosť splnila nie tým, že priamo dávala finančné prostriedky poškodenému, ale tým, že víkendy, prázdniny a sviatky trávila R. K. u matky obžalovanej, ktorá v tom období zabezpečovala výživu mal. R.. V tomto smere prokurátor správne namietal túto skutočnosť, keďže návšteva maloletej u svojej starej matky nemôže byť vykladaná tak, že za obdobia, kedy je dieťa na návšteve, nie je povinná jej matka platiť nielen čiastočne, ale vôbec oprávnenému E. K. výživné na R. K..

V tomto smere je preto potrebné po vrátení veci ustáliť prvostupňovým súdom skutkový stav, najmä pokiaľ ide o rozhodné obdobie, v ktorom mala obžalovaná platiť výživné na mal. R. K. dopočutím svedkyne R. K., prípadne vykonať konfrontáciu medzi E. K. a obžalovanou a následne vykonané dôkazy vyhodnotiť v súlade so zásadami hodnotenia dôkazov v trestnom konaní, pričom je potrebné sa

vysporiadať aj odvolacími námietkami okresného prokurátora a následne vo veci opätovne meritórne rozhodnúť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.